

1 e trettondedagen

Psalmer: 346, 45, 352, 351, 212

Texter: Jes 43:1-7, Apg 16:25-34, Mark 1:4-11

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus, vår Frälsare, du gick till Jordan för att bli döpt och träda in i syndares ställe och gottgöra allt vår synd orsakat. När du fullbordat en fullständig återlösning sände du ut dina lärjungar att döpa och undervisa. Vi tackar dig för dopet till syndernas förlåtelse. Amen

Johannes döparen har en särställning i Guds frälsningsplan. Han själv och hans budskap var förutsagt och beskrivet på några ställen i gamla testamentet. Alla profeter som kom före honom profeterade om Messias som skulle komma. Johannes uppgift var att bereda väg för Messias som kommit och var redo att träda fram. Messias stod redan mitt ibland dem men folket kände honom inte. Johannes skulle presentera honom för folket.

Johannes fokuserade på det viktigaste, att omvändelsen var nödvändig för att ta emot Messias på rätt sätt, att Messias är Gud och människa i en person och äger en ära och upphöjdhet som inte går att jämföra med någon annan. Johannes förkunnade och förvaltade dopet till syndernas förlåtelse för alla som omvände sig och trodde på Messias. Han förkunnade också dopet i den helige Ande för dem som skulle bli lärjungar och få missionsbefallningen.

Johannes döparen manade till omvändelse. Det syftar på en total förändring av sinnelag och hjärta. Omvändelsen är nödvändig för att ta emot Kristus i troende hjärtan. Det innebär att vända sig bort från synden - allt som är mot Guds bud i tankar, ord och gärningar. Det är att avsky allt sådant hos sig själv och vilja bli kvitt det. Tänk om det gick att bli fri det! Omvändelse innebär också att man vill gottgöra den skada man orsakat andra, där det nu är möjligt. Den delen av omvändelsen betonas i Lukas evangelium där vi hör Johannes förkunna: *Bär ... sådan frukt som hör till omvändelsen.* Och när folket frågade vad de då skulle göra, så förkunnade han vad det innebar för var och en beroende på var de befann sig i livet.

Den delen av omvändelsen är viktig. Det innebär att omvändelsen inte bara är ånger över synden utan också att sinnet och hjärtan vänder sig från synden så att det visar sig i livet, där det är möjligt. Kränkningar, skador och sår som man orsakat vill man gottgöra, där det är möjligt. Förändringen märks utåt, för sann omvändelse tillåter

inte att man fortsätter i synderna. Omvändelsen märks i ord och gärningar. Personen börjar glädja sig över Guds Ord, något som inte fanns tidigare, söker sig till Guds folk och gudstjänsten, något som inte skedde tidigare, börjar be osv.

Omvändelsen märks också inom oss. Det är en förändring vi själva märker. Paulus talar om ett krig inom oss, en konflikt, en strid, som inte fanns före omvändelsen. I Galaterbrevet skriver han: *Vad jag vill säga är detta: vandra i Anden, så gör ni inte vad köttet begär. Köttet söker det som är emot Anden, och Anden söker det som är emot köttet. De två strider mot varandra så att ni inte kan göra det ni vill... De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär. Om vi har liv genom Anden, låt oss då också följa Anden.*

Omvändelsen innebär en förändrad inställning till det som tidigare var lockande. Det kan fortfarande vara lockande, men nu vet vi att det är en fälla, en snara på vår väg som vi ska akta oss för. Aldrig tidigare i historien har djävulen haft så stora möjligheter att locka oss till det som är förbjudet, så som han en gång gjorde med Eva: *kvinnan såg att trädet var gott att äta av och en fröjd för ögat. Trädet var lockande...* Aposteln Johannes skriver varningen i sitt första brev: *Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen finns inte Faderns kärlek i honom. Allt som är i världen – köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda – det kommer inte från Fadern utan från världen. Och världen och dess begär förgår, men den som gör Guds vilja består för evigt.* Det är en varning som är högst aktuell idag.

Johannes döparen hänvisade alla ångerfulla syndare till Jesus. Han vittnade om honom och sa *han är Guds Son*. Döparen visade dem till honom som var så upphöjd att han inte ens var värdig att böja sig och lossa remmen på hans sandaler. Till honom hänvisade han syndare och sa: *”Se, Guds lamm som tar bort världens synd.”* Dessa ord av Johannes om Jesu person är ett kortfattat men fullständigt vittnesbörd om Frälsarens härlighet. Johannes vittnesbörd utgör evangeliets kärna. Jesus är en sann människa, men han är också sann Gud, Guds Son. Jesus är den utlovade Återlösaren, som kom för att offra sig själv som Guds felfria offerlamm, som betalning för hela världens synder. Golgata var nu i sikte. Korset skyntar redan här. Guds frälsningsplan som blev uppenbarad på syndafallets dag skulle snart vara fullbordad. De som ville göra anspråk på hans frälsning för egen del blev inbjudna till dopet, att bekänna sin synder, och erkänna sitt behov av Frälsaren, och bekänna sin tro på Frälsaren.

Jag har döpt er med vatten, men han ska döpa er i den helige Ande. Dessa ord riktade Johannes Döparen till de män som följt honom men som snart skulle lämna honom för att bli Jesu lärjungar. Andreas, Simon Petrus bror, var den ene. Den andre kan ha

varit aposteln Johannes. Dopet i den helige Ande och eld skulle komma på pingstdagen och utrusta dem för uppgiften att förkunna Guds väldiga gärningar. Ja, redan innan pingsten hade den Uppståndne kommit till lärjungarna, andats på dem och sagt: *Tag emot den helige Ande...* och gett dem fullmakt att förlåta synder respektive undanhålla förlåtelse. Det hade Johannes döparen förutsagt om dem.

Efter att ha gett sitt vittnesbörd om Den oändligt större som skulle komma efter honom, hade Johannes döparen nu privilegiet att introducera Jesus i hans offentliga verksamhet. Det skedde med dopet. Vi vet från de andra evangelierna att Johannes protesterade när Jesus kom till honom för att bli döpt. Jesus var trots allt Messias, Guds Son. Han hade ingen synd att bekänna! Varför behövde han då dopet till förlåtelse för synder som han inte hade? Jesus svarade helt enkelt: *"Låt det nu ske. Det är så vi ska uppfylla all rättfärdighet."* Då lät han det ske.

Genom att låta sig döpas visade Jesus att han tog plats i syndares ställe. Trots att han själv var syndfri identifierade han sig med syndare och tog på sig bördan att bära deras synder. Dessutom började Jesus här utöva sitt ämbete som Messias, den Smorde, och invigdes i hela sitt messianska ämbete som vår Profet, Överstepräst och Kung genom att bli smord med den helige Ande.

De tre personerna i gudomen, Fadern, Sonen och den helige Ande är delaktiga i allt som Gud gör gentemot oss och hela sin skapelse. Det visar sig tydligt i denna händelse. De tre personerna i gudomen var närvarande vid Jesu dop: Fadern med en röst från himlen, och den helige Ande som kom ner över Jesus, Guds Son, i form av en duva. Versen ur 5:e Mosebok 6:4: **Hör, Israel! HERREN vår Gud, HERREN är en**, hör till det största budet: *du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela din kraft*. Och det lästes varje dag som den judiska trosbekännelsen. Men Gud, som är en, har uppenbarat sig som Fadern, Sonen och den helige Ande. Fadern är sann Gud, Sonen är sann Gud och den helige Ande likaså. Ändå är HERREN en. Hur det kan vara så är inte uppenbarat för oss.

När Jesus steg upp ur vattnet hade hela människosläktet, hela skapelsen, kommit fram till höjdpunkten i Guds frälsningsplan. Nu skulle den sanne Guden, Fadern, Sonen och den helige Ande, verkställa allt som profeterna förutsagt, och som Guds folk under årtusenden satt sitt hopp och förväntan till. De långa tiden av väntan och förberedelse var över. De mest betydelsefulla och omvälvande dagarna världshistorien, de tre åren av Kristi offentliga verksamhet, som kulminerade i hans korsfästelse, uppståndelse och himmelfärd, de dagarna tog nu sin början. Satans makt och herravälde var sedan tidernas begynnelse dömt till undergång, men nu skulle det ske. Guds Son kom för att göra djävulens gärningar om intet. Världens återlösning var nu nära förestående, och skapelsen längtan efter att nå fram till Guds barns härliga frihet.

Genast, när [Jesus] steg upp ur vattnet kom en röst från himlen: "Du är min älskade Son. I dig har jag min glädje." Det var Faderns röst från himlen som bekräftade Johannes döparens vittnesbörd, att Jesus är Guds Son. Fadern bekräftade också att hela Jesu liv, från barn till vuxen, var en glädje för honom. Men det var inte därför rösten kom. Faderns ord är direkt tillämpliga på Jesu dop. Det är som om Fadern säger: På Kristus, Gudamänniskan, som står där vid Jordanflodens strand – på honom vilar mina ögon med kärlek; över honom vilar mitt välbehag. Genom att frivilligt komma till dopet, som endast är till för syndare, har han frivilligt trätt in i syndarnas skara, och därmed har han börjat arbetet med att fullborda en fullkomlig återlösning, helt enligt min frälsningsvilja och önskan. Jesus säger samma sak om sig själv i Johannes 10:e kapitel: Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan ta det tillbaka... Det budet har jag fått av min Far.

Så vi behöver inte tveka eller tvivla. Jesus är den rätte för oss. Jesus är Frälsaren, han är Messias, Herren. Och han har fullbordat den frälsning vi syndare behöver, och i dopet till syndernas förlåtelse har han gett oss allt vi behöver för att leva, dö och uppstå som Guds älskade barn. Amen.

Låt oss be!

Käre Jesus vår Frälsare, tack för det saliga bytet, att du tog på dig och gottgjorde våra synder och vi fick din rättfärdighet. För din skull kan vi med förtroende be Fader vår, och veta att hans välbehag vilar över oss. Amen.